

tendents ida suunas sunnib neid piinlikule ettevaatusele ja valmisolekule oma iseseisvuse kaitsmiseks kõigi abinõudega. Teiselt poolt ähvardab neid alati-selt Nõukogude Vene hiiglane, kes Saksa häda-ohu pareerimise ettekäändel on valmis pakkuma alati oma abi, mis tähendaks aga vähe-lootusrikast sattumist kommunistlikku sülelusse.

Asi on seda hullem, et Leedul püsib terav konflikt Saksamaaga Klapeidamaa pärast, mis rahvussotsialistlikkude mässumeeste surmamõistmise järel läks juba kuni otseste ähvardusteni Leedu aadressil. Tuleb meenutada, et kantsler Hitlergi ütles, et Leedu on ainus riik, kellega Saksamaa keeldub sõlmimast mitte-kallaletungi-lepingut. Leedu ja Balti riikide pärast hakkasid muret tundma Inglismaa ja Prantsusmaa, kes soovitasid Leedut osutada suuremat kainust Saksamaa vastu ja eeskätt täita täpselt Klapeida statuuti. See teostus Leedu poolt Klapeida seimi valimiste läbiviimise ja sakslastele omavalitsuse võimaldamisega, mis aga omakorda ei jäta kutsumata esile uusi hõõrumisi Klapeida ja Leedu valitsuse vahel, millele võivad järgneda peagi uued surveabinõud Leedu poolt ja pinevus Saksamaaga.

Leedu seisukord on seda raskem, et tal ei ole läinud korda seada jalale ka normaalseid suhteid Poolaga. Aasta algul näilikult lootusrikkalt alanud vastastikused pinnasondeerimised lõppesid Beck-Lozoraitis'e läbirääkimistega Genfis tagajärjetult. Kuna Poola end. siseministri Pieracki' mõrvarite protsessil Leedu vastu Varssavis langetati süüdistus, et Leedu on subsideerinud mõrvareid, võib Leedu-Poola vahekordagi pidada õige pinevaks. Mitmesugustel massidemonstratsioonidel Vilmomaal on Leedut ähvardatud isegi sõjaga.

Seistes Saksamaa ja Poola ähvarduste vahel on Leedu sattunud rohkem Nõukogude Vene mõju alla, kui see oleks armas kahele teisele Balti riigile. Leedu kipub oma raskes seisukorras nägema Nõukogude Venes ainsat tõhusat abimeest, kes võiks teda sõja puhkemisel avitada. Seepärast on Leedu olnud ka kõige vastuvõtlikum idapakti-ideele, millest